

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนจัดการป่าชุมชน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี) โทร. ๐ ๓๖๓๔ ๗๔๙๗

ที่ ทส.๑๖๑๘.๓/ ๑.๓๐๘๘

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง กฎหมายลำดับรองที่ออกตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน ผู้อำนวยการส่วนทุกส่วน

ผู้อำนวยการศูนย์ทุกศูนย์

ด้วยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี) ได้รับหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๔.๖๓/๑๖๑๘๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง กฎหมายลำดับรองที่ออกตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ ส่งสำเนากฎกระทรวง กำหนดให้ไม้ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์เป็นไม้ทรงคุณค่า พ.ศ. ๒๕๖๔ และสำเนาระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อโปรดทราบและปฏิบัติ

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี) พิจารณาแล้ว จึงขอส่งสำเนาดังกล่าว แจ้งเวียนให้ทุกส่วนทุกศูนย์เพื่อทราบและปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

๑

นายจำลอง อุทัยวัฒนเดช
พิทักษ์การป่าไม้ชำนาญการพิเศษ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ สำนักงานจัดการป่าชุมชน โทร. ๐ ๒๕๖๑-๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๖๓๙

ที่ พส.๑๖๐๔.๖๓/ ๑ ๖ ๑ ๘ ๕ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ฎหมายลำดับรองที่ออกตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ

ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมกรมป่าไม้

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนากฎกระทรวง กำหนดให้ไม้ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์เป็นไม้ทรงคุณค่า พ.ศ. ๒๕๖๔ และสำเนาระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขต ป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อโปรดทราบและปฏิบัติ

☒ ฝ่ายส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน

☐ ฝ่ายพัฒนามวนศาสตร์ชุมชน

1๖๓

4 ต.ค. 64

(นายจิระศักดิ์ ชูความดี)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

นายสำรวย อริเดช

หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน

☐ ส่วนอำนวยการ

☒ ส่วนจัดการป่าชุมชน

☐ ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้

☐ ส่วนส่งเสริมการปลูกป่า

☐ ส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า

(นายสวัสดิชัย ชูพรม)

พนักงานธุรการ ส ๔

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี)

- เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

- กรมป่าไม้ส่งสำเนาฎีกากระทรวงมหาดไทยที่ ๑๐๐๐/๒๕๖๔

เพื่อทราบเรื่องขึ้นทะเบียนที่ดินรกร้างว่างเปล่า พ.ศ. ๒๕๖๔ และสำเนาเรื่อง

กรมป่าไม้ ว่าด้วยการจัดทำแผนที่ ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงพญาเย็น

เพื่อแสดงเขตหวงห้ามป่าชุมชน บริเวณพื้นที่โครงการอนุรักษ์ และบริเวณ

เพื่อประโยชน์ใช้สอยอื่น พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อโปรดทราบและปฏิบัติ

- ส่วนจัดการป่าชุมชน พิจารณาแล้ว เห็นควรแจ้ง

ถึงหน่วยงานทุกส่วนเพื่อทราบและปฏิบัติตามต่อไป หากเห็น

ชอบข้อได้โปรดลงนามในร่างหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

จ.ก.

(นางสาวระวี จันทา)

นักวิชาการป่าไม้

(นายจ้าวราย อริเดช)

หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน

ก.ก.

(นายพิษณุ ขวัญเมือง)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน

-๒๐๖๒/๑๐

๗๓.๑๖๔

(นายจำลอง อุทัยวิมลเดช)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี)

กฎกระทรวง

กำหนดให้ไม้ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์เป็นไม้ทรงคุณค่า

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “ไม้ทรงคุณค่า” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ไม้ยืนต้นที่ยังมีชีวิตที่มีขนาดความโตตั้งแต่สองร้อยเซนติเมตรขึ้นไป โดยวัดรอบลำต้น
ตรงที่ระดับความสูงหนึ่งร้อยสามสิบเซนติเมตรจากพื้นดิน เว้นแต่ต้นไม้ที่ลำต้นมีลักษณะผิดปกติ เช่น
เป็นพุ่ม ปุ่ม ตา หรือกุ่มคอดตรงที่ระดับความสูงหนึ่งร้อยสามสิบเซนติเมตร ให้วัดโดยรอบลำต้น
ตรงที่ถัดจากที่มีลักษณะผิดปกติขึ้นไปใกล้ขีดที่สุด เป็นไม้ทรงคุณค่า

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

วราวุธ ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้ “ไม้ทรงคุณค่า” หมายความว่ารวมถึงไม้อื่นใดที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่ต่อไปตามลักษณะ หรือชนิดที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์และรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรไม้ ความหลากหลายทางชีวภาพ สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศเพื่อประโยชน์ของชุมชน ตลอดจนเพื่อประโยชน์โดยรวมของประเทศ สมควรกำหนดให้ไม้ยืนต้นที่ยังมีชีวิตที่มีขนาดความโตตั้งแต่สองร้อยเซนติเมตรขึ้นไป เป็น “ไม้ทรงคุณค่า” จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขตป่าชุมชน
บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และรูปแบบในการจัดให้มีหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ที่ใช้แสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ดูแล และบริหารจัดการป่าชุมชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒
อธิบดีกรมป่าไม้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พื้นที่เอกชน” หมายความว่า ที่ดินที่บุคคลได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน

“พื้นที่หวงห้ามของทางราชการ” หมายความว่า พื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลได้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ พื้นที่ที่กรมป่าไม้ใช้หรือจัดการหรือประกาศเป็นพื้นที่วิจัยหรือจัดการใด ๆ และที่ดินที่อยู่ในความครอบครองดูแลตามกฎหมายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เมื่อได้ประกาศจัดตั้งป่าชุมชนในราชกิจจานุเบกษา หรือเมื่อคณะกรรมการป่าชุมชน ประจำจังหวัดอนุมัติแผนจัดการป่าชุมชน ตามมาตรา ๑๐๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้ ร่วมกับคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนและสมาชิกป่าชุมชนต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการจัดให้มีหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๖ การจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ตามข้อ ๕ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ความจำเป็น ลักษณะการใช้ประโยชน์ และต้องจัดทำจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่ไม่เสื่อมสภาพหรือลบเลือนได้ง่าย หรือจัดทำโดยใช้ระบบเทคโนโลยีหรือวิธีการอื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบความชัดเจนและแน่นอนของแนวเขตได้ เพื่อให้สมาชิกป่าชุมชน คณะกรรมการจัดการป่าชุมชน เจ้าหน้าที่ป่าชุมชน พนักงานเจ้าหน้าที่ บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบุคคลภายนอกและประชาชนทั่วไปสามารถทราบได้อย่างชัดเจนว่าบริเวณดังกล่าวเป็นแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

หมวด ๒

การจัดทำหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๗ หลักเขตป่าชุมชนให้มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการปักหลักเขตตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของหลักเขต

หลักเขตให้ทำด้วยเสาปูนเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดหน้ากว้างและหนา ๑๐ x ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑.๒๐ เมตร ที่มีความแข็งแรงคงทน ส่วนบนของหลักเขตด้านหนึ่งให้มีตราครุฑปี่มกลีขนาดสูง ๕ เซนติเมตร และตัวอักษรขนาดสูง ๕ เซนติเมตร ระบุถ้อยคำว่า “เขตป่าชุมชน” และหมายเลขหลักเขตตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑ หรือที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดเพิ่มเติม

(๒) หลักเกณฑ์ในการปักหลักเขต

(ก) ปักหลักเขตให้อยู่ในแนวตั้งตรงกับตำแหน่งแนวเขตป่าชุมชนที่กำหนดไว้ในแผนที่แสดงแนวเขตป่าชุมชนที่จัดทำขึ้นตามระเบียบที่ออกตามความในมาตรา ๓๕ วรรคสาม

(ข) ปักหลักเขตลึกลงไปในพื้นที่ดินประมาณ ๕๐ เซนติเมตร แสดงจุดทุกแห่งที่เส้นเขตหักมุมหรือเปลี่ยนทิศทางของแนวเขตป่าชุมชน มีระยะห่างตามความเหมาะสมตามสภาพพื้นที่

ข้อ ๘ หลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ใช้หลักเขตที่มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการปักหลักเขตตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของหลักเขต

หลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ทำด้วยเสาปูนเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาดหน้ากว้างและหนา ๑๐ x ๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑.๒๐ เมตร ที่มีความแข็งแรงคงทน ส่วนบนของหลักเขตให้ทำด้วยสีเขียนตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๒ หรือที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดเพิ่มเติม

(๒) หลักเกณฑ์ในการปักหลักเขต

(ก) ปักหลักเขตให้อยู่ในแนวตั้งตรงกับตำแหน่งแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในแผนจัดการป่าชุมชน

(ข) ปักหลักเขตลึกลงไปในพื้นดินประมาณ ๕๐ เซนติเมตร แสดงจุดทุกแห่งที่เส้นเขตหักมุมหรือเปลี่ยนทิศทางของแนวเขต มีระยะห่างตามความเหมาะสมตามสภาพพื้นที่

ข้อ ๙ ในกรณีที่ไม่สามารถปักหลักเขตให้อยู่ตรงกับตำแหน่งที่กำหนดตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ได้ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศหรือสภาพทางธรรมชาติของพื้นที่ไม่เหมาะสมที่จะปักหลักเขตป่าชุมชนหรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณี หรือการปักหลักเขตอาจไม่มีความคุ้มค่า กรณีนี้อาจใช้แนวเขตตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นที่มีลักษณะตั้งอยู่เป็นการถาวร เช่น แนวสันเขา แม่น้ำ หรือถนน เป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณีได้

กรณีที่มีการใช้แนวเขตตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นที่มีลักษณะตั้งอยู่เป็นการถาวรมาเป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์แล้วแต่กรณี แต่แนวเขตนั้นมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะที่แตกต่างกันในบางบริเวณ เช่น เปลี่ยนจากสันเขาสูงใหญ่เป็นสันเขาสูงเล็ก เปลี่ยนจากสันเขาสูงเล็กเป็นที่ราบแม่น้ำ เปลี่ยนจากแม่น้ำลำธารเป็นทางหลวง ให้นำหลักเขตมาปักในทุกตำแหน่งเฉพาะตรงจุดที่แนวเขตนั้นเปลี่ยนแปลงแล้วจึงใช้แนวเขตที่ต่อไปจากจุดปักหลักเขตดังกล่าวเป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณีต่อไปได้

ข้อ ๑๐ การปักหลักเขตเพื่อกำหนดบริเวณเพื่อการอนุรักษ์และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ให้ปักหลักเขต เฉพาะบริเวณพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์ โดยให้ถือว่าพื้นที่ภายนอกแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์และอยู่ในพื้นที่ป่าชุมชนเป็นพื้นที่บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ กรณีแนวเขตพื้นที่บริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์เป็นแนวเดียวกับแนวเขตป่าชุมชนให้ใช้หลักเขตป่าชุมชนเป็นหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ในส่วนที่เป็นแนวเดียวกันนั้น

หมวด ๓

ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่หลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์แล้วแต่กรณีอยู่ห่างกันมาก หรือในบริเวณที่ใช้แนวเขตตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นที่มีลักษณะตั้งอยู่เป็นการถาวร เช่น แนวสันเขา แม่น้ำ หรือถนน เป็นหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ และกรณีจำเป็นอื่นที่พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้หรือคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนเห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการแสดงจุดสังเกตแนวเขตป่าชุมชน หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ อาจมีการติดตั้งป้ายแสดงแนวเขตดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๓ และภาคผนวก ๔ ไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๒ ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน ให้มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการติดตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของป้าย

ทำด้วยแผ่นโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีความทนทานไม่เสื่อมสลายได้ง่าย มีขนาดความกว้าง ๒๐ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร พื้นสีเขียว ตัวอักษรสีขาว ขนาดสูง ๖ เซนติเมตร ระบุถ้อยคำว่า “เขตป่าชุมชน” โดยมีตราสัญลักษณ์กรมป่าไม้ ด้านหน้าข้อความ

(๒) หลักเกณฑ์การติดตั้งป้าย

(ก) ให้ติดตั้งป้ายบนไม้ยืนต้นในบริเวณที่อยู่ในแนวเส้นเขตพื้นที่ป่าชุมชน ในกรณีที่บริเวณนั้นไม่มีไม้ยืนต้นให้ติดตั้งป้ายโดยใช้วิธีการปักเสาเพื่อติดตั้งป้าย

(ข) ไม้ยืนต้นที่จะติดตั้งป้ายควรมีขนาดวัดรอบลำต้นไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร

(ค) ให้ติดตั้งป้ายโดยหันหน้าออกนอกพื้นที่ป่าชุมชน และติดให้สูงจากพื้นดินไม่ต่ำกว่า ๓ เมตร แต่ไม่เกิน ๕ เมตร เพื่อให้สังเกตเห็นในระยะไกลได้อย่างชัดเจน

(ง) ระยะห่างในการติดตั้งป้ายให้พิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เว้นแต่กรณีที่เป็นพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ การติดตั้งป้ายให้มีระยะห่างระหว่างกันประมาณ ๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

ข้อ ๑๓ ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้มีรูปแบบหรือลักษณะ และดำเนินการติดตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) รูปแบบหรือลักษณะของป้าย

(ก) ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ให้ทำด้วยแผ่นโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีความทนทานไม่เสื่อมสลายได้ง่าย มีขนาดกว้าง ๒๐ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เซนติเมตร

(ข) ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ให้ใช้พื้นสีแดง ตัวอักษรสีขาว ระบุถ้อยคำว่า “บริเวณเพื่อการอนุรักษ์” ขนาดสูง ๖ เซนติเมตร

(ค) ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ให้ใช้พื้นสีน้ำตาล ตัวอักษรสีขาว ระบุถ้อยคำว่า “บริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์” ขนาดสูง ๖ เซนติเมตร

(๒) หลักเกณฑ์การติดตั้งป้าย

(ก) ให้ติดตั้งป้ายบนไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ตรงแนวแบ่งพื้นที่บริเวณเพื่อการอนุรักษ์และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ตามแผนจัดการป่าชุมชน ในกรณีที่บริเวณนั้นไม่มีไม้ยืนต้นให้ติดตั้งป้ายโดยใช้วิธีการปักเสาเพื่อติดตั้งป้าย

(ข) ไม้ยืนต้นที่จะติดตั้งป้ายควรมีขนาดวัดรอบลำต้นไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร

(ค) ให้ติดตั้งป้ายโดยหันด้านหน้าออกนอกพื้นที่ที่ป้ายแสดงแนวเขต และติดให้สูงจากพื้นดินไม่ต่ำกว่า ๓ เมตร แต่ไม่เกิน ๕ เมตร เพื่อให้สังเกตเห็นในระยะไกลได้อย่างชัดเจน

(ง) ระยะห่างในการติดตั้งป้ายให้พิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เว้นแต่กรณีที่เป็นพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ การติดตั้งป้ายให้มีระยะห่างระหว่างกันประมาณ ๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

หมวด ๔

เครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ นอกจากการจัดทำหลักเขต หรือการจัดทำป้ายอาจทำเครื่องหมายอื่นดังต่อไปนี้

(๑) การขุดร่องในแนวเขต ให้ขุดร่องมีความกว้าง ประมาณ ๑.๕๐ เมตร ลึก ๑ เมตร โดยให้ขอบร่องด้านนอกขนานไปกับแนวเขตป่าชุมชน การขุดร่องควรขุดให้ลาดลงไปหาถิ่นร่อง เพื่อกันดินพังดินที่ขุดขึ้นจากร่องควรกองไว้ใกล้ ๆ ร่อง ให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมยาว ตามแนวเขตป่าชุมชน แต่ให้ลาดลงไปฐานและอัดดินให้แน่น เพื่อกันดินพังทลาย

(๒) การกองดินหรือหิน กรณีที่สามารถหาหินหรือก้อนหิน มากองไว้ตามแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ แล้วแต่กรณีได้ไม่ยาก อาจจัดทำกองดินหรือกองหินไว้ตามสมควร เพื่อช่วยให้เห็นแนวเขตดังกล่าวชัดเจนยิ่งขึ้น

(๓) การล้อมรั้วลวดหนาม ให้กระทำได้เฉพาะในบริเวณที่แนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ติดต่อกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ และให้กระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ หรือบุกรุกทำลายหรือลักลอบใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งกรณีการบุกรุกเข้ามาในบริเวณพื้นที่ป่าชุมชนและกรณีที่มีการบุกรุกของสมาชิกป่าชุมชนเข้าไปในพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ

(๔) วิธีการอื่นใดนอกจากวิธีการตามที่กำหนดใน (๑) ถึง (๓) ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้และคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนเห็นสมควร หรือตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดเพิ่มเติม แต่จะต้องเป็นการทำเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นการถาวร เห็นได้ชัดเจน ไม่เสื่อมสภาพหรือลบเลือนได้ง่าย

หมวด ๕

การจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นที่ใช้แสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ในกรณีที่มีการเพิกถอนป่าชุมชนบางส่วน หรือขยายพื้นที่ป่าชุมชน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เพิกถอนป่าชุมชนบางส่วนหรือขยายเขตป่าชุมชนแล้วแต่กรณี หรือกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ ตามแผนจัดการป่าชุมชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมป่าไม้ร่วมกับคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนถอนหรือทำลายหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตเดิม และให้จัดทำหลักเขต ติดตั้งป้าย หรือทำเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตดังกล่าวใหม่ให้ถูกต้อง

ให้นำความในหมวด ๒ การจัดทำหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
หมวด ๓ ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
และหมวด ๔ เครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
มาใช้บังคับแก่การจัดทำหลักเขต ป้ายหรือเครื่องหมายอื่นเพื่อแสดงแนวเขตตามวรรคหนึ่งด้วย
โดยอนุโลม

หมวด ๖

การซ่อมแซมหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นที่ใช้แสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์
หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๖ ให้นำความในหมวด ๒ การจัดทำหลักเขตป่าชุมชน หรือหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
หมวด ๓ ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
และหมวด ๔ เครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ หรือบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์
มาใช้บังคับแก่การซ่อมแซมหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นในกรณีที่เกิดการชำรุด เสียหาย หรือสูญหายด้วยโดยอนุโลม

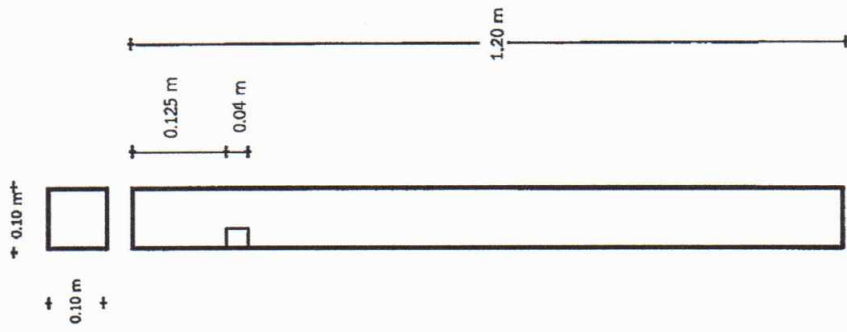
ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

อดิศร นุชดำรงค์

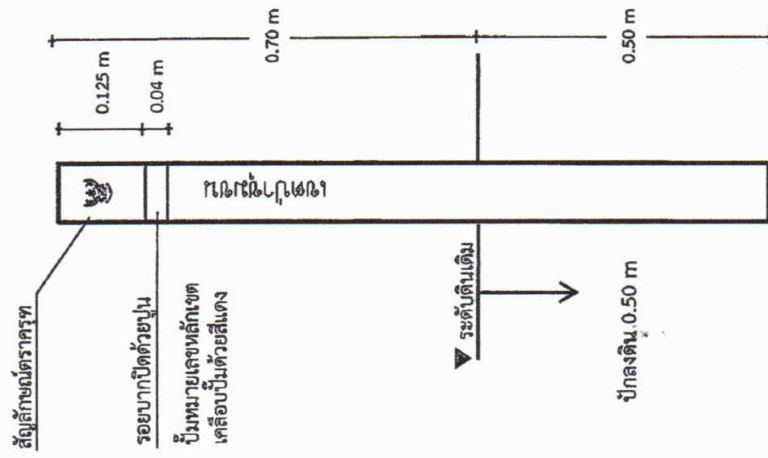
อธิบดีกรมป่าไม้

แบบหลักเขตป่าชุมชน

ภาคผนวก ๑

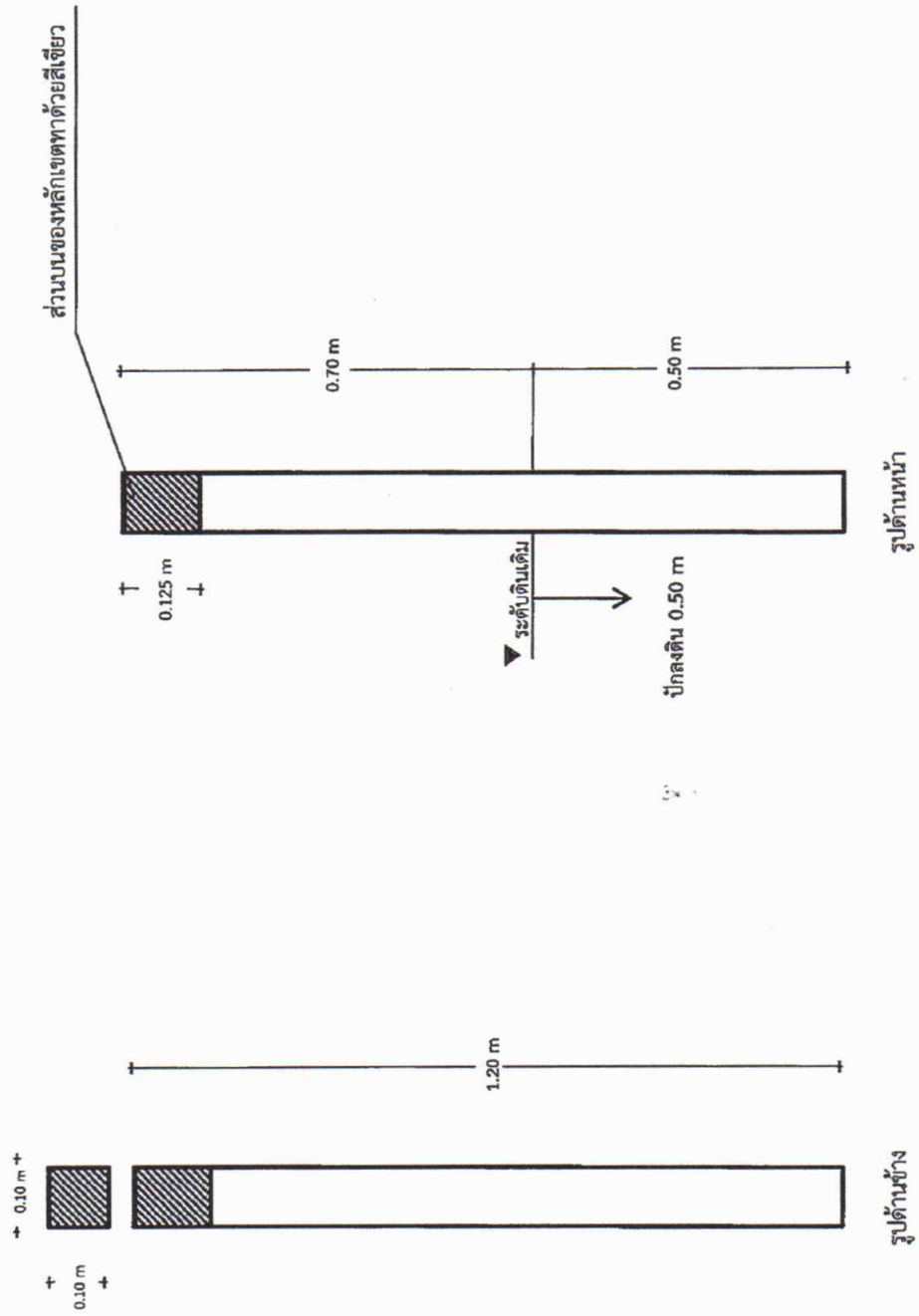
รูปด้านข้าง

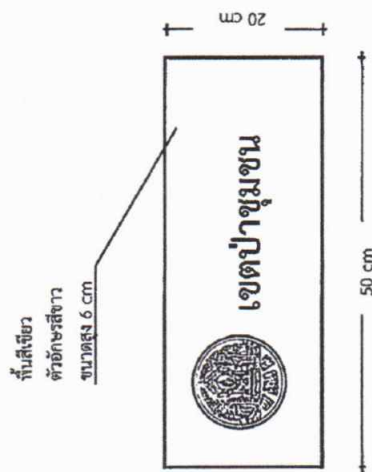
รูปด้านหน้า

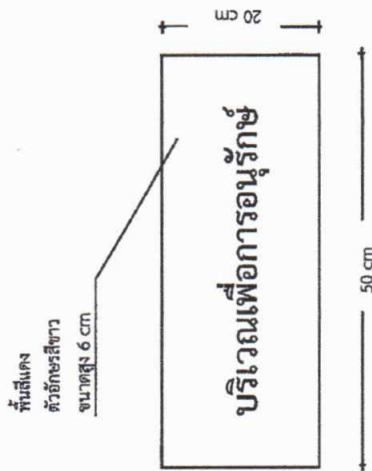
แบบหลักเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

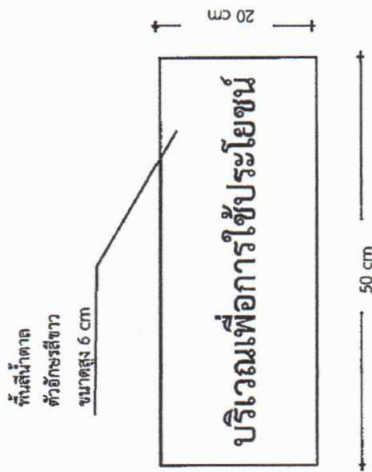
แบบป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน บริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

ป้ายแสดงแนวเขตป่าชุมชน

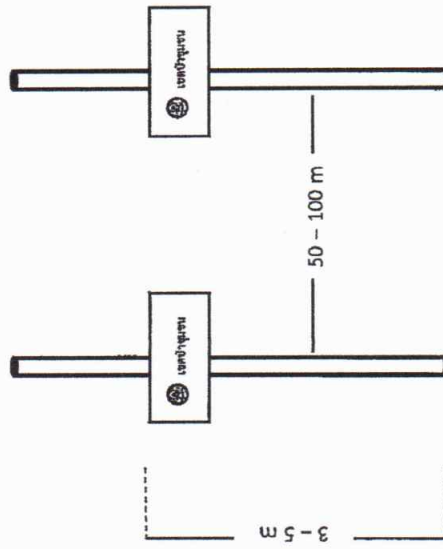
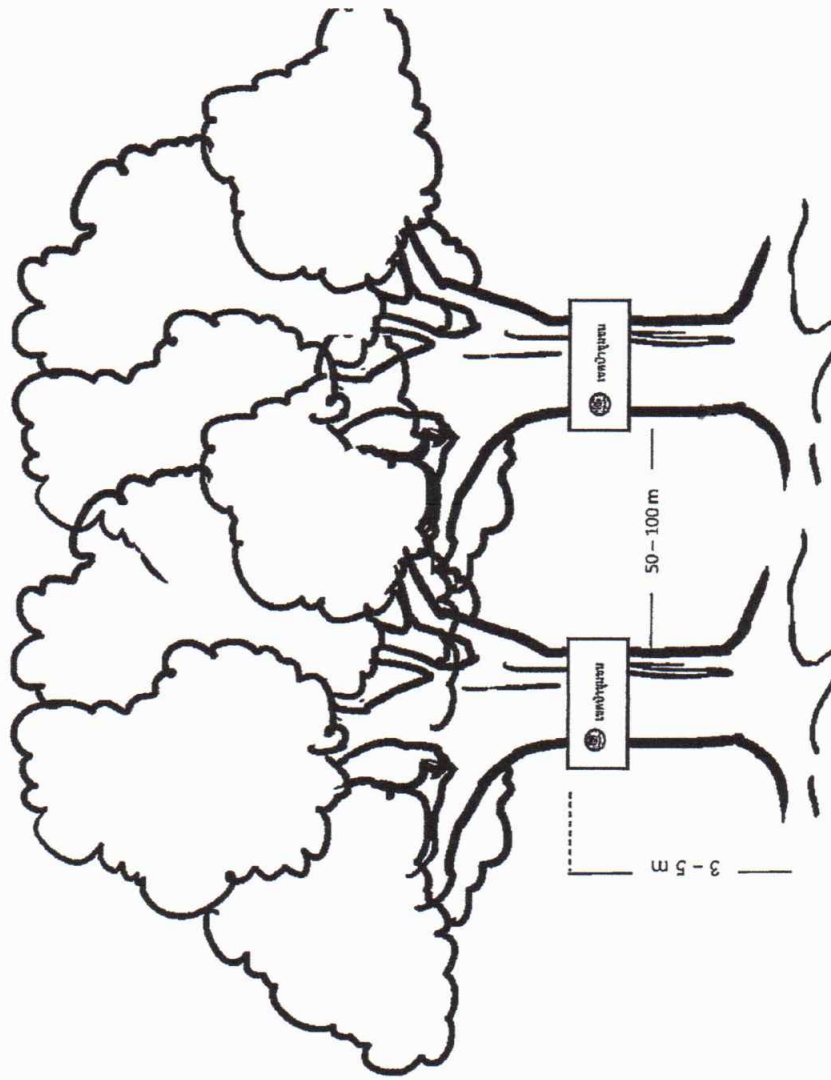
ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการอนุรักษ์

ป้ายแสดงแนวเขตบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์

หลักเกณฑ์การติดตั้งป้าย

ภาคผนวก ๔

การติดตั้งป้ายให้พิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่
เว้นแต่ กรณีที่เป็นพื้นที่ติดกับพื้นที่เอกชนหรือพื้นที่ทางราชการ
ให้ระยะห่างระหว่างกันประมาณ 50 เมตร แต่ไม่เกิน 100 เมตร